

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ເລກທີ 25 / ນຍ
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 04-11-2008

ຄຳສັ່ງ
ຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ
ວ່າດ້ວຍການປະຢັດ ແລະ ຕ້ານການຟຸ່ມເຟື້ອຍ

ເຖິງ : ບັນດາທ່ານ ລັດຖະມົນຕີວ່າການ, ຫົວໜ້າອົງການລັດຖະບານ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ
ວຽງຈັນ ແລະ ບັນດາເຈົ້າແຂວງ ໃນທົ່ວປະເທດ,

ໃນໄລຍະຜ່ານມາ ລັດຖະບານໄດ້ອອກດຳລັດ ວ່າດ້ວຍການປະຢັດ ແລະ ຕ້ານການຟຸ່ມເຟື້ອຍ
ສະບັບເລກທີ 269/ນຍ ລົງວັນທີ 17/11/2006 ເພື່ອກຳນົດຫຼັກການລວມ ສຳລັບ ບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງ
ພັກ-ລັດ, ຕະຫຼອດເຖິງຫົວໜ່ວຍວິສາຫະກິດ ຂອງລັດ, ເອກະຊົນ ແລະ ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ໃນການ
ປະຢັດ ແລະ ຈຳກັດຮັດແຄບການຟຸ່ມເຟື້ອຍ, ເພື່ອສະສົມທຶນເຂົ້າສູ່ການພັດທະນາ.

ຜ່ານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດດັ່ງກ່າວ, ບັນດາການນຳຂັ້ນຕ່າງໆ ກໍຄື ສະມາຊິກພັກ, ພະນັກ
ງານ ໄດ້ມີສະຕິປະຢັດເພີ່ມຂຶ້ນ, ຄວາມຊື່ນເຄີຍໃນການຊົມໃຊ້ ແບບຟຸ່ມເຟື້ອຍ ໄດ້ຫຼຸດລົງໃນບາງດ້ານ.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດດັ່ງກ່າວ ກໍຍັງມີບັນຫາຄົງຄ້າງ ທີ່ຕ້ອງໄດ້ເອົາໃຈ
ໃສ່ແກ້ໄຂເປັນຕົ້ນ:

- ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ແລະ ຜັນຂະຫຍາຍເນື້ອໃນຂອງດຳລັດ ຍັງຊ້າ ແລະ ຍັງບໍ່ທັນເລິກເຊິ່ງ,
ທົ່ວເຖິງ; ການໃຊ້ຈ່າຍຟຸ່ມເຟື້ອຍຢູ່ໃນອົງການພັກ-ລັດ ແລະ ໃນສັງຄົມ ຍັງແຜ່ຫຼາຍ, ເປັນຕົ້ນ: ການ
ໃຊ້ຈ່າຍເພື່ອ ຕ້ອນຮັບແຂກ, ການຈັດງານລ້ຽງ, ການໃຊ້ໄຟຟ້າ, ນ້ຳປະປາ, ການໃຊ້ລົດ ແລະ ນ້ຳມັນ,
ລວມທັງການໃຊ້ຈ່າຍໃນວຽກງານບໍລິຫານ-ວິຊາການ, ການຈັດງານດອງ, ງານລ້ຽງສະຫຼອງ ແລະ ບຸນປະ
ເມນີຕ່າງໆ. ມາເຖິງປະຈຸບັນ ພາກລັດຂອງພວກເຮົາ ຍັງບໍ່ໄດ້ດຳເນີນນະໂຍບາຍ ຫຼື ມາດຕະການປະ
ຢັດ-ຕ້ານການຟຸ່ມເຟື້ອຍ ຢ່າງຈິງຈັງ, ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ ຍັງມີກໍລະນີລ່ວງລະເມີດຂໍ້ຫ້າມກ່ຽວກັບການປະ
ຢັດ-ຕ້ານການຟຸ່ມເຟື້ອຍ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ຢູ່ໃນດຳລັດຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ.

- ການສຶກສາອົບຮົມ ເພື່ອສ້າງຈິດສຳນຶກ ໃຫ້ແກ່ພະນັກງານ, ທະຫານ, ຕຳຫຼວດ, ຊາວໜຸ່ມ,
ເຍົາວະຊົນ ໃຫ້ມີການປະຢັດມັດທະຍັດ ຍັງບໍ່ທັນເປັນຮູບປະທຳ, ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ບໍ່ທັນສ້າງໄດ້ກິດຈະກຳ
ທາງສັງຄົມເພື່ອສົ່ງເສີມການປະຢັດ, ບໍ່ທັນມີຫຼັກສູດການສຶກສາທີ່ເວົ້າເຖິງການປະຢັດ; ໃນທາງກົງກັນ
ຂ້າມ ແບບແຜນດຳລົງຊີວິດທີ່ຟຸ່ມເຟື້ອຍ ເຊັ່ນ: ການສັງສັນ, ຫຼິ້ນກິນ, ການຈັດງານມ່ວນຊື່ນລື່ນເລີງ (ງານ

ວັນເກີດ, ງານລ້ຽງສະຫຼອງ, ງານດອງ ຫຼື ບຸນປະເພນີ) ທີ່ໃຫຍ່ໂຕ ຊຳພັດມີທ່າອ່ຽງເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ກາຍເປັນຄ່ານິຍົມຂອງຄົນຈຳນວນນຶ່ງໃນສັງຄົມ.

- ໂດຍອີງໃສ່ສະພາບການຜັນແປຂອງເສດຖະກິດ-ການເງິນຂອງໂລກ ທີ່ໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບນັບມື້ນັບເພີ່ມຂຶ້ນ ຕໍ່ເສດຖະກິດ ແລະ ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນເຮົາ.

- ເພື່ອປະຕິບັດນະໂຍບາຍປະຢັດແຫ່ງຊາດໃຫ້ເປັນຮູບປະທຳ; ເພື່ອສ້າງຈິດສຳນຶກ ແລະ ຄ່ານິຍົມກ່ຽວກັບການປະຢັດ ໃຫ້ແຜ່ຫຼາຍຢູ່ໃນສັງຄົມ, ສະກັດກັ້ນການຟຸ່ມເຟື້ອຍໃນກົງຈັກລັດ ແລະ ໃນສັງຄົມ; ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດ ວ່າດ້ວຍການປະຢັດ ແລະ ຕ້ານການຟຸ່ມເຟື້ອຍ ໃຫ້ມີຜົນສັກສິດ,

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ອອກຄຳສັ່ງ :

1/. ໃຫ້ບັນດາລັດຖະມົນຕີ, ຫົວໜ້າອົງການລັດຖະບານ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ເຈົ້າແຂວງ ໃນທົ່ວປະເທດ ເພີ່ມຄວາມເອົາໃຈໃສ່ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ວ່າດ້ວຍການປະຢັດ ແລະ ຕ້ານການຟຸ່ມເຟື້ອຍ ສະບັບ ເລກທີ 269/ນຍ, ລົງວັນທີ 17/11/2006, ລວມທັງນະໂຍບາຍ ແລະ ມາດຕະການເພີ່ມເຕີມທີ່ລະບຸໄວ້ໃນຄຳສັ່ງສະບັບນີ້:

1.1. ໃຫ້ຈັດຕັ້ງການເຜີຍແຜ່, ແນະນຳ ແລະ ໂຄສະນາອະທິບາຍ ໃຫ້ພະນັກງານສະມາຊິກພັກ, ທະຫານ, ຕຳຫຼວດ ແລະ ປະຊາຊົນທຸກຊັ້ນຄົນ ດ້ວຍວິທີການ ແລະ ຮູບການອື່ນໆທີ່ເໝາະສົມ.

1.2. ໃຫ້ເຮັດແຜນປະຕິບັດງານ ແລະ ກຳນົດກິດຈະກຳສະເພາະ ກ່ຽວກັບການປະຢັດ-ຕ້ານການຟຸ່ມເຟື້ອຍພາຍໃນອົງການ ໜ່ວຍງານ ແລະ ກົມກອງ ທອ້ງຖິ່ນຂອງຕົນ.

1.3. ໃຫ້ການນຳ ແລະ ພະນັກງານຫຼັກແຫຼ່ງຂອງບັນດາກະຊວງ, ອົງການລັດຖະບານ ແລະ ຂອງທ້ອງຖິ່ນ ເປັນເຈົ້າການນຳພາ ແລະ ເປັນແບບຢ່າງໃນການປະຢັດ-ຕ້ານການຟຸ່ມເຟື້ອຍ.

1.4. ໃຫ້ເອົາການປະຢັດ-ຕ້ານການຟຸ່ມເຟື້ອຍເປັນມາດຕະຖານນຶ່ງທີ່ສຳຄັນ ໃນການຕີລາຄາຜົນງານ ແລະ ຄຸນສົມບັດທັດສະນະຂອງພະນັກງານທຸກຊັ້ນ.

2/. ໃຫ້ຄະນະກຳມະການກວດກາລັດທຸກຊັ້ນ ເພີ່ມທະວີຄວາມເຂັ້ມງວດ ໃນການຕິດຕາມກວດກາ ການປະຢັດ ແລະ ການຕ້ານການຟຸ່ມເຟື້ອຍ ທີ່ລະບຸໄວ້ໃນດຳລັດ ເລກທີ 269/ນຍ, ເປັນຕົ້ນແມ່ນ:

- ມາດຕາ 3: ກ່ຽວກັບການສ້າງຕັ້ງໃໝ່, ການໂຮມເຂົ້າກັນ ແລະ ການແຍກອອກຂອງບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງ.
- ມາດຕາ 4: ການຈັດຊື້, ການປະກອບພາຫະນະ, ອຸປະກອນ ແລະ ຊັບສົມບັດອື່ນໆ.
- ມາດຕາ 5: ການນຳໃຊ້ພາຫະນະ (ລົດ) ຂອງລັດ.
- ມາດຕາ 6: ການນຳໃຊ້ ອຸປະກອນສື່ສານ.
- ມາດຕາ 7: ການສົ່ງພະນັກງານລັດຖະກອນໄປປະຕິບັດໜ້າທີ່ຢູ່ທ້ອງຖິ່ນ.
- ມາດຕາ 8: ການຈັດກອງປະຊຸມ.
- ມາດຕາ 9: ການຮັບແຂກ ແລະ ການຈັດງານບຸນຕ່າງໆ.

- ມາດຕາ 10: ການສະເໜີສະໜອງ ວັນບຸນປະຫວັດສາດ ແລະ ວັນສຳຄັນຂອງຊາດ.
- ມາດຕາ 11: ການຈັດຕັ້ງພິທີທາງລັດຖະການ.

2.1. ຖ້າຫາກກວດກາພົບເຫັນວ່າ ມີການປະຕິບັດບໍ່ສອດຄ່ອງກັບດຳລັດສະບັບດັ່ງກ່າວ ກໍ່ໃຫ້ສົ່ງຂ່າວກ່າວເຕືອນ; ຖ້າຫາກໄດ້ສົ່ງຂ່າວກ່າວເຕືອນແລ້ວຍັງບໍ່ປ່ຽນແປງ ກໍ່ໃຫ້ລາຍງານ ແລະ ສະເໜີຂັ້ນເທິງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ດຳເນີນມາດຕະການທາງດ້ານບໍລິຫານ ຫຼື ດ້ານວິໄນຢ່າງເຂັ້ມງວດ ຕໍ່ຜູ້ກະທຳຜິດ ແລະ ພ້ອມນັ້ນ ກໍ່ໃຫ້ມີການສຳຫຼວດກວດກາພາຍໃນຄະນະນຳຂອງ ກະຊວງ, ອົງການ, ກົມກອງ ແລະ ໜ່ວຍງານນັ້ນໆ.

2.2. ໃຫ້ແຕ່ງຕັ້ງບຸກຄົນ ຫຼື ໜ່ວຍງານນຶ່ງສະເພາະ ເພື່ອດຳເນີນການຕິດຕາມກວດກາການປະຢັດ ແລະ ການຕ້ານການຟຸ່ມເຟື້ອຍ ເປັນປົກກະຕິ ຢູ່ໃນແຕ່ລະກະຊວງ, ອົງການ, ກົມກອງ, ໜ່ວຍງານຂອງລັດຖະບານ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທຸກຂັ້ນ.

2.3. ໃຫ້ເຮັດບົດລາຍງານສະເພາະ ປະຈຳ 6 ເດືອນ, ປະຈຳປີ ກ່ຽວກັບການກວດກາການປະຢັດ ແລະ ຕ້ານການຟຸ່ມເຟື້ອຍ ຕໍ່ຄະນະພັກ, ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຕໍ່ລັດຖະບານ.

3/. ໃຫ້ຄະນະກວດກາເພີ່ມທະວີຄວາມເຂັ້ມງວດໃນການກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບຽບການໃຊ້ຈ່າຍງົບປະມານຂອງບັນດາລັດວິສາຫະກິດ ແລະ ວິສາຫະກິດທຸ່ມລ່ວນກັບລັດ, ເປັນຕົ້ນແມ່ນການປະຕິບັດຕາມກຳນົດໝາຍໃຊ້ຈ່າຍງົບປະມານແຫ່ງລັດ, ຄຸ້ມຄອງການຈັດຊື້ພາຫະນະ-ວັດຖຸອຸປະກອນ, ການນຳໃຊ້ເງິນຄັງຕ່າງໆ ຂອງວິສາຫະກິດ ໂດຍໃຫ້ມີການກຳນົດຄາດໝາຍປະຢັດລາຍຈ່າຍລົງໃຫ້ໄດ້ຢ່າງນ້ອຍ 20% ທຽບໃສ່ໄລຍະຜ່ານມາ.

4/. ໃຫ້ເອົາໃຈໃສ່ຄຸ້ມຄອງການຈັດຊື້ເພື່ອປ່ຽນໃໝ່ລົດບໍລິຫານຮັບໃຊ້, ເຄື່ອງຄອມພິວເຕີ, ໂຕ້ະ-ຕັ້ງຂອງອົງການລັດບໍລິຫານທຸກຂັ້ນ.

4.1. ໃຫ້ຄະນະກວດກາ ສົມທົບກັບກະຊວງການເງິນ ແລະ ຫ້ອງວ່າການສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ກວດກາຄືນການປະກອບລົດບໍລິຫານຮັບໃຊ້ ລວມທັງເຄື່ອງໃຊ້ທ້ອງຖານ, ຊຸດຮັບແຂກ, ຄອມພິວເຕີ, ຕູ້ເຢັນ, ແອເຢັນ ໃນບັນດາກະຊວງ, ອົງການ, ກົມກອງ, ໜ່ວຍງານ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຫ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອກຳແໜ້ນສະພາວະຄວາມເປັນຈິງ ແລະ ຄື້ນຄວາມສະເໝີມາດຕະການຕໍ່ລັດຖະບານ ເພື່ອຕົກລົງແກ້ໄຂ ແລະ ດັດສົມໃຫ້ແທດເໝາະ.

4.2. ໃຫ້ກະຊວງການເງິນ ສົມທົບກັບຫ້ອງວ່າການສູນກາງພັກ, ຫ້ອງວ່າການສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຄື້ນຄວາມຄືນດຳລັດເລກທີ 81/ນຍ ວ່າດ້ວຍການປະກອບ ແລະ ຄຸ້ມຄອງລົດປະຈຳຕຳແໜ່ງການນຳ, ລວມທັງຂໍ້ກຳນົດຂອງກະຊວງການເງິນ ສະບັບເລກທີ 2397/ກງ ວ່າດ້ວຍກຳນົດໝາຍການໃຊ້ຈ່າຍງົບປະມານແຫ່ງລັດ ເພື່ອນຳສະເໜີລັດຖະບານປັບປຸງແກ້ໄຂໄວ.

5/. ໃຫ້ປະຕິບັດມາດຕະການເພີ່ມເຕີມ ເພື່ອປະຢັດນ້ຳມັນ ຢູ່ພາຍໃນອົງການລັດບໍລິຫານທຸກຂັ້ນດັ່ງນີ້:

5.1. ໃຫ້ຈັດຕັ້ງການຄຸ້ມຄອງ - ຄວບຄຸມການນຳໃຊ້ລົດບໍລິຫານຂອງລັດ ໃຫ້ເຂັ້ມງວດກວ່າເກົ່າ ໂດຍຮັບປະກັນໃຫ້ການນຳໃຊ້ຖືກຕາມວັດຖຸປະສົງເປົ້າໝາຍທີ່ວາງໄວ້ ເພື່ອຈຳກັດ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນການນຳໃຊ້ລົດຂອງລັດ ເພື່ອຈຸດປະສົງຕ່າງໆທີ່ບໍ່ແມ່ນທາງລັດຖະການ.

5.2. ໃຫ້ຄົ້ນຄວ້າປະຢັດການໃຊ້ຈ່າຍໃນການເດີນທາງໄປວຽກຈຳເປັນຢູ່ເຂດນອກ ຫຼື ຫ້ອງຖິ້ນ; ຖ້າຫາກມີຫຼາຍຄົນຈະໄປວຽກດຽວກັນ (ເປັນຕົ້ນແມ່ນການປະຊຸມ) ກໍ່ໃຫ້ປະສານກັນເພື່ອນຳໃຊ້ລົດຮ່ວມກັນ.

5.3. ໃຫ້ແຕ່ລະກະຊວງ, ອົງການ, ກົມກອງ, ໜ່ວຍງານຕ່າງໆ ຄົ້ນຄວ້າວາງແຜນ ຫຼື ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ລົດຮ່ວມກັນ ເພື່ອໄປການ ແລະ ສົ່ງເມື່ອເຮືອນພາຍຫຼັງເລີກການ, ລວມທັງມາດຕະການອື່ນໆ ເພື່ອກຽມຮັບມືກັບກໍລະນີທີ່ລາຄານຳມັນແພງຂຶ້ນເຖິງຂັ້ນທີ່ລັດຖະບານຈຳເປັນຕ້ອງໃຊ້ມາດຕະການໃຫ້ໃຊ້ລົດລວມ ກໍ່ໃຫ້ສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໄດ້ໂລດ.

ມອບໃຫ້ຫ້ອງວ່າການສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເປັນໃຈກາງສົມທົບກັບ ບັນດາກະຊວງ, ອົງການ, ກົມກອງ, ໜ່ວຍງານຕ່າງໆ ຄົ້ນຄວ້າສ້າງເປັນແຜນປະຕິບັດການ ແລະ ສັງລວມກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້ ໃຫ້ສຳເລັດໂດຍໄວ ເພື່ອລາຍງານລັດຖະບານ.

6/. ໃຫ້ຄົ້ນຄວ້າມາດຕະການຊັ້ນນຳ ແລະ ຄຸ້ມຄອງສັງຄົມໃຫ້ມີການປະຢັດນຳມັນ:

6.1. ໃຫ້ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ-ການຄ້າ ແລະ ພະແນກການສາຍຕັ້ງຢູ່ຫ້ອງຖິ້ນ ສົມທົບກັບບັນດາຂະແໜງການ ແລະ ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ຄຸ້ມຄອງດັດສົມລາຄາຂາຍນຳມັນຂອງຜູ້ປະກອບການທຸກປະເພດ ຢ່າງເຄັ່ງຄັດ; ເດັດຂາດ ບໍ່ໃຫ້ມີການກັກຕຸນສວຍໂອກາດຂຶ້ນລາຄາ ຫຼື ບໍລິການຂາຍນຳມັນທີ່ບໍ່ຖືກມາດຖານ; ພ້ອມກັນນີ້ ກໍ່ໃຫ້ຄົ້ນຄວ້າບັນດາມາດຕະການສຸກເສີນໄວ້ ເພື່ອແກ້ໄຂກໍລະນີເກີດການປັ່ນປ່ວນລາຄານຳມັນ ຫຼື ເກີດວິກິດການດ້ານນຳມັນ.

6.2. ໃຫ້ກະຊວງການເງິນ ສົມທົບກັບ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ກວດກາໂດຍດ່ວນບັນດາຮ້ານຂາຍລົດ ທີ່ເປີດດຳເນີນກິດຈະການຢ່າງແຜ່ຫຼາຍຢູ່ໃນນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ແລະ ຕົວເມືອງຕ່າງໆ, ຖ້າຫາກພົບກໍລະນີທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ກໍ່ໃຫ້ດຳເນີນການແກ້ໄຂ ຢ່າງ ເດັດຂາດ.

ພ້ອມກັນນີ້ ກໍ່ໃຫ້ຄົ້ນຄວ້າວິທີການ ແລະ ມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອຈຳກັດການນຳເຂົ້າ, ການຊື້-ຂາຍ ແລະ ນຳໃຊ້ລົດ ປະເພດຟຸ່ມເຟື້ອຍ, ແຮງມ້າສູງ-ກິນນຳມັນຫຼາຍ ແລະ ລົດມີສອງປະເພດຕ່າງໆ ເພື່ອນຳສະເໜີລັດຖະບານພິຈາລະນາຕົກລົງ.

6.3 ໃຫ້ນຳເຂົ້າລົດຂົນສົ່ງມວນຊົນ ຫຼື ລົດຮັບໃຊ້ການຂົນສົ່ງ-ໂດຍສານ (ແບບບຸກຄົນ-ລວມໝູ່) ທີ່ໃຊ້ພະລັງງານທົດແທນທີ່ມີລາຄາຖືກກວ່ານຳມັນ (ເຊັ່ນ: ລົດແລ່ນດ້ວຍໄຟຟ້າ, ອາຍແກສ ...) ໂດຍລັດຖະບານ ຈະໃຫ້ບຸລິມະສິດ ຫຼຸດຜ່ອນພາສີນຳເຂົ້າ ແລະ ຍົກເວັ້ນອາກອນໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ.

7/. ໃຫ້ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແລະ ອົງການວິທະຍາສາດ-ເຕັກໂນໂລຊີ ສົມທົບກັບບັນດາກະຊວງ - ອົງການ ແລະ ຫ້ອງຖິ້ນກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້ານະໂຍບາຍ ແລະ ມາດຕະການສົ່ງເສີມການນຳໃຊ້ພະລັງງານຊີວະພາບ, ໄຟຟ້າພະລັງນຳຂະໜາດນ້ອຍ, ໄຟຟ້າພະລັງລົມ ແລະ ພະລັງງານ

ແສງຕາເວັນ ເຂົ້າໃນການຕະລົດ ແລະ ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ ໂດຍໃຫ້ເຮັດເປັນໂຄງການສະເພາະ ສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານ ເພື່ອຈັດສັນງົບປະມານສະໜັບສະໜູນສິ່ງເສີມຢ່າງເໝາະສົມ.

8/. ໃຫ້ປະຕິບັດມາດຕະການປະຢັດພະລັງງານໄຟຟ້າໃນສຳນັກງານອົງການລັດບໍລິຫານ, ລັດວິສາຫະກິດ ແລະ ໃນສັງຄົມ ໃຫ້ໄດ້ຢ່າງໜ້ອຍ 10 % ຂອງປະລິມານການໃຊ້ໃນປະຈຸບັນ ບົນພື້ນຖານການຫຼຸດຜ່ອນການໃຊ້ໄຟຟ້າຕົວຈິງດັ່ງນີ້:

8.1. ໃຫ້ຫຼຸດຈຳນວນດອກໄຟຟ້າໃນຫ້ອງການ ໃຫ້ຢູ່ໃນລະດັບອັນຈຳເປັນເທົ່ານັ້ນ; ໃຫ້ເອົາໃຈໃສ່ຄວບຄຸມກວດກາການເປີດ-ປິດໄຟຟ້າ ແລະ ໃຫ້ເຮັດປ້າຍເຕືອນສະຕິ ໃຫ້ມອດໄຟຟ້າຢູ່ຈຸດປິດເປີດໄຟຟ້າທຸກບ່ອນ ໃນສຳນັກງານອົງການ.

8.2. ໃຫ້ຈຳກັດການໃຊ້ແອເຢັນ ໃນຫ້ອງການ, ສຳນັກງານ ໂດຍອີງຕາມສະຖານທີ່ຕົວຈິງ ເພື່ອຫັນໄປໃຊ້ພັດລົມແທນ ໃນລະດູທີ່ອາກາດບໍ່ຮ້ອນແຮງເກີນ 30 ອົງສາ, ເມື່ອອາກາດຮ້ອນແຮງ ຈິ່ງໃຫ້ໃຊ້ແອເຢັນ.

8.3. ໃຫ້ຈັດສັນບ່ອນນັ່ງເຮັດວຽກຂອງພະນັກງານໃຫ້ເໝາະສົມຕື່ມອີກ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດໃຊ້ໄຟຟ້າ, ພັດລົມ ແລະ ແອເຢັນ ຮ່ວມກັນໄດ້.

8.4. ໃຫ້ນຳໃຊ້ເຄື່ອງໃຊ້ໄຟຟ້າ (ຕູ້ເຢັນ, ໝໍ້ຕົ້ມນ້ຳ...) ໃນສຳນັກງານອົງການຢ່າງເໝາະສົມຕື່ມອີກ; ອັນໃດສາມາດໃຊ້ຮ່ວມກັນໄດ້ກໍ່ໃຫ້ໃຊ້ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ສຽບປັກເຄື່ອງໃຊ້ໄຟຟ້າໄວ້ຕະຫຼອດ (ນອກຈາກອັນທີ່ຈຳເປັນທາງເຕັກນິກ), ເຄື່ອງໃຊ້ຂະນິດໃດເກົ່າແກ່ ຫຼື ກິນໄຟຟ້າຫຼາຍ ກໍ່ບໍ່ຄວນນຳໃຊ້.

8.5. ໃຫ້ຄຸມຄອງ ແລະ ກວດກາການໃຊ້ໄຟຟ້າ ເພື່ອສາທາລະນະປະໂຫຍດ ເປັນຕົ້ນແມ່ນການເປີດ-ປິດໄຟຟ້າແສງສະຫວ່າງເພື່ອເຍືອງທາງ ແລະ ສະຖານທີ່ສາທາລະນະ ດັ່ງນີ້:

- ໃຫ້ເອົາໃຈໃສ່ເປີດ-ປິດດອກໄຟແສງສະຫວ່າງເຍືອງທາງ ແລະ ສະຖານທີ່ສາທາລະນະໃຫ້ ແທດກັບຄວາມເປັນຈິງ; ເສັ້ນທາງໃດມີການຕິດຕັ້ງໄຟຟ້າເຍືອງທາງ ສອງຂ້າງທາງ ກໍ່ໃຫ້ເປີດຕາມຄວາມເໝາະ (ອາດເປີດເບື້ອງນຶ່ງ-ປິດເບື້ອງນຶ່ງ ສັບປຸງນັ້ນ) ແລ້ວແຕ່ສະພາບຄວາມເປັນຈິງ ໂດຍມອບໃຫ້ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ສົມທົບກັບບໍລິສັດໄຟຟ້າລາວ ຄົ້ນຄວ້າດຳເນີນການ.

9/. ໃຫ້ບັນດາກະຊວງ, ອົງການລັດຖະບານ, ກົມກອງ, ໜ່ວຍງານຕ່າງໆ ນຳໃຊ້ໂທລະສັບ, ນຳປະປາ ແລະ ເຄື່ອງໃຊ້ຫ້ອງການ ບົນຈິດໃຈປະຢັດຢ່າງແທ້ຈິງ, ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ບໍ່ໃຊ້ໂທລະສັບສ່ວນລວມ ເພື່ອກິດທຸລະສ່ວນຕົວ, ບໍ່ໃຊ້ນຳປະປາເພື່ອເຮັດສວນຄົວ, ລ້າງລົດ; ບໍ່ໃຫ້ໃຊ້ຄອມພິວເຕີເພື່ອຫຼິ້ນເກມໃນຍາມກວ່າງ ແລະ ອື່ນໆ ໂດຍມອບໃຫ້ຫົວໜ້າໜ່ວຍງານ ແລະ ອົງການຕ່າງໆ ຕິດຕາມກວດກາໃຫ້ເຄັ່ງຄັດຕື່ມອີກ.

10/. ໃຫ້ເພີ່ມທະວີການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຫຼຸດລາຍຈ່າຍງົບປະມານບໍລິຫານລົງດ້ວຍມາດຕະການດັ່ງນີ້:

10.1. ບໍ່ໃຫ້ຈັດຕັ້ງກອງປະຊຸມວຽກງານພາຍໃນຢູ່ໂຮງແຮມ, ພັດຕາຄານຮ້ານອາຫານ ແລະ ບໍ່ຈັດຢູ່ບ່ອນທີ່ຕ້ອງ ໄດ້ເດີນທາງໄກ, ມີການໃຊ້ຈ່າຍຄ່າເດີນທາງ ແລະ ຄ່າພັກເຊົ່າຕື່ມ;

10.2. ໃຫ້ຕັດລາຍຈ່າຍທີ່ບໍ່ຈຳເປັນໃນການຈັດກອງປະຊຸມລົງ ເຊັ່ນ: ການຊື້ດອກໄມ້ປະດັບ, ການຊື້ຂອງທີ່ລະນຶກ, ການຕົບແຕ່ງປະດັບປະດາ ດ້ວຍໂຖດອກໄມ້ ແລະ ຜ້າສີຕ່າງໆ; ການຊື້ອາຫານເນົາ ແລະ ເຄື່ອງດື່ມຕ່າງໆທີ່ມີລາຄາແພງ.

10.3. ບໍ່ໃຫ້ຈັດກອງປະຊຸມປະຈຳ 6 ເດືອນ, ປະຈຳປີຂອງຂະແໜງການ-ອົງການ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸມັດຈາກລັດຖະບານ; ໃຫ້ກະຊວງ ອົງການກ່ຽວຂ້ອງ ລາຍງານລະອຽດກ່ຽວກັບບັນຫາທີ່ຈະນຳເຂົ້າປົກສາຫາລື ແລະ ຕົກລົງໃນກອງປະຊຸມນັ້ນ ໃຫ້ລັດຖະບານພິຈາລະນາສາກ່ອນ; ອັນໃດ ລັດຖະບານແກ້ໄຂໄດ້ໂລດ ກໍບໍ່ຈຳເປັນຈັດປະຊຸມ.

10.4. ບໍ່ໃຫ້ໃຊ້ເງິນງົບປະມານຂອງລັດ ຫຼື ເງິນລະດົມຈາກຜູ້ປະກອບການ (ພາກທຸລະກິດ) ເພື່ອຈັດຕັ້ງງານລ້ຽງ, ມ່ວນຊົນລື່ນເລີງ ຊົມເຊີຍຜົນສຳເລັດກອງປະຊຸມ ຫຼື ພິທີຕ່າງໆຂອງອົງການບໍລິຫານລັດ.

11/. ໃຫ້ບັນດາກະຊວງ-ອົງການລັດຖະບານ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທຸກຂັ້ນ ດັດແກ້ລະບຽບການຈັດພິທີທາງການ ເພື່ອສົ່ງຄະນະຜູ້ແທນໄປຢ້ຽມຢາມຕ່າງປະເທດ ແລະ ຕ້ອນຮັບການກັບມາຂອງຄະນະຜູ້ແທນ, ໂດຍໃຫ້ມີແຕ່ພະນັກງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຈຳນວນນຶ່ງ ໄປສົ່ງ ຫຼື ໄປຮັບ ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກ ເທົ່ານັ້ນ.

ມອບໃຫ້ທ້ອງຖິ່ນການສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ສົມທົບກັບກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ຄົ້ນຄ້ວາກຳນົດລະບຽບການລະອຽດ.

12/. ໃຫ້ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ, ທ້ອງຖິ່ນສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແລະ ກະຊວງການເງິນ ຄົ້ນຄ້ວາ ແລະ ກຳນົດການປະກອບຄະນະຜູ້ແທນ ລວມທັງລະບຽບການໃຊ້ຈ່າຍ ສຳລັບຄະນະຜູ້ແທນ ແລະ ພະນັກງານທຸກຂັ້ນ ທີ່ໄປຢ້ຽມຢາມເຮັດວຽກ (ຢ້ຽມຢາມທາງການ, ໄປຮ່ວມປະຊຸມ, ສຳມະນາ, ທັດສະນະສຶກສາ ...) ຢູ່ຕ່າງປະເທດ ເຊັ່ນ: ລະບຽບການຈ່ອງ ແລະ ຈັດຊື້ປີ້, ການໃຫ້ເງິນແຮງຖີງ ແລະ ເງິນໃຊ້ຈ່າຍອື່ນໆ, ລວມທັງການອອກລະບຽບການກວດກາຄືນການໃຊ້ຈ່າຍໃນເວລາກັບມາ.

13/. ໃຫ້ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ຄົ້ນຄ້ວາອອກຂໍ້ຕົກລົງຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ກ່ຽວກັບລະບຽບພິທີການ ແລະ ລະບອບການໃຊ້ຈ່າຍ ເພື່ອຮັບຕ້ອນຄະນະຜູ້ແທນຂັ້ນສູງຂອງຕ່າງປະເທດ ທັງຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ໃຫ້ລະອຽດເໝາະສົມ, ບໍ່ສົ່ນເບື້ອງຫຼາຍ ແລະ ບໍ່ໜັກດ້ານພິທີການ, ແຕ່ຮັບປະກັນຄວາມເປັນລະບຽບຈົບງາມ, ມີເອກະລັກລາວ ແລະ ມີຄວາມກະທັດລັດສົມກຽດ ໂດຍໃຫ້ມີການຄົ້ນຄວ້າ ສົມທຽບກັບ ລະບຽບພິທີການ ແລະ ລະບອບກຳນົດການໃຊ້ຈ່າຍຂອງປະເທດກ່ຽວຂ້ອງ ໃຫ້ແທດເໝາະ.

14/. ໃຫ້ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວວັດທະນະທຳ ຄົ້ນຄ້ວາຊີ້ນຳອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງສະຖານບັນເທີງທຸກປະເພດ ທີ່ຕັ້ງຢູ່ໃນເຂດພື້ນທີ່ຂອງຕົນ ໃຫ້ເຂັ້ມງວດຕໍ່ມອີກ ເພື່ອຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ເປີດບໍລິການກາຍໂມງເວລາທີ່ກຳນົດ ແລະ ຜູ້ບ່ອຍໃຫ້ຜູ້ບໍ່ຮອດອາຍຸກະສຽນ ເຂົ້າໃຊ້ບໍລິການ ຢ່າງເດັດຂາດ.

15/. ໃຫ້ອຳນາດການປົກຄອງນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ, ເມືອງ ອອກແຈ້ງການ ຫຼື ຄຳແນະນຳ ໃຫ້ອຳນາດການປົກຄອງບ້ານ ຈັດຕັ້ງງານບຸນປະເພນີ ແລະ ພິທີຕ່າງໆຢ່າງເໝາະສົມ, ເປັນຕົ້ນ ບໍ່ໃຫ້ຄົບຽນຫຼາຍມື້ຫຼາຍຄົນ ຫຼື ຈັດງານຢ່າງໃຫຍ່ໂຕ ອັນຈະພາໃຫ້ມີການສົ່ນເບືອງ ແລະ ນຳໃຊ້ວັດຖຸ-ສິ່ງຂອງຢ່າງຟຸ້ມເຟີ້ຮອຍ.

16/. ໃຫ້ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວວັດທະນະທຳ ເພີ່ມທະວີການຊີ້ນຳ ສີ່ຂອງລັດ ໃຫ້ເພີ່ມການໂຄສະນາອະທິບາຍ ກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍ ແລະ ມາດຕະການສົ່ງເສີມການປະຢັດຂອງລັດຖະບານ; ຊົມເຊີຍສັນລະເສີນການຈັດຕັ້ງ, ໜ່ວຍງານ, ນິຕິບຸກຄົນ, ບຸກຄົນ ຜູ້ທີ່ເປັນແບບຢ່າງດ້ານການປະຢັດ; ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍ່ໃຫ້ຕຳນິວິຈານ ຢ່າງສ້າງສັນ ແລະ ກົງໄປກົງມາ ຕໍ່ການຟຸ້ມເຟີ້ອຍ, ເປັນຕົ້ນແມ່ນການຈັດງານລ້ຽງມ່ວນຊື່ນແບບເອິກກະເຫຼີກໃຫຍ່ໂຕ, ການໃຊ້ພາຫະນະຂອງລັດທີ່ບໍ່ຖືກຈຸດປະສົງເປົ້າໝາຍ ແລະ ອື່ນໆ ໂດຍໃຫ້ຈັດເປັນຄໍລຳ ຫຼື ບົດສະເໜີຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບການປະຢັດ ແລະ ຕ້ານການຟຸ້ມເຟີ້ອຍ ອອກເປັນປົກກະຕິ.

17/. ໃຫ້ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ-ການຄ້າ, ກະຊວງການເງິນ ສົມທົບແໜ້ນກັບຂະແໜງການອື່ນໆ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ໃນການດຳເນີນນະໂຍບາຍ ແລະ ມາດຕະການຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງຕະຫຼາດ, ຄຸ້ມຄອງລາຄາສິນຄ້າ ເປັນຕົ້ນ: ລາຄານຳມັນ, ເຂົ້າ ແລະ ສະບຽງອາຫານ, ຝຸ່ນ, ບຸຍ, ທົວອາຫານສັດ, ວັດສະດຸກໍ່ສ້າງ, ຄ່າຂົນສົ່ງໂດຍສານ ແລະ ອື່ນໆ ຢ່າງເຄັ່ງຄັດ ແລະ ເຂັ້ມງວດ; ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍ່ສະກັດກັ້ນການຄ້າຂາຍເຖື່ອນ, ຫຼືບຫຼີກພາສີ, ຫຼືບຫຼີກການເສຍອາກອນ ແລະ ການປິ່ນປົວ ສວຍໂອກາດຂົນລາຄາແບບບໍ່ຖືກຕ້ອງ.

18/. ໃຫ້ກະຊວງ, ອົງການລັດຖະບານ, ກົມກອງ, ໜ່ວຍງານຕ່າງໆຂອງລັດ, ລັດວິສາຫະກິດ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທຸກຂັ້ນ ເປັນເຈົ້າການຄົ້ນຄ້ວາສ້າງຂະບວນການປະຢັດ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບສະພາບຈຸດພິເສດ ແລະ ເງື່ອນໄຂຂອງຕົນ.

19/. ໃຫ້ລັດຖະມົນຕີ, ທົວໜ້າອົງການລັດຖະບານ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ແລະ ເຈົ້າແຂວງໃນທົ່ວປະເທດ ເປັນເຈົ້າການຮັບຜິດຊອບນຳພາ-ຊີ້ນຳການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳສັ່ງສະບັບນີ້ ໃຫ້ເລິກເຊິ່ງ ທົ່ວເຖິງ ແລະ ມີຜົນເປັນຮູບປະທຳ.

20/. ໃຫ້ຄະນະກວດກາລັດ ແລະ ຫ້ອງວ່າການສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ສັງລວມລາຍງານສະພາບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຄຳສັ່ງສະບັບນີ້ ໃຫ້ລັດຖະບານເປັນປະຈຳ.

21/. ຄຳສັ່ງສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ບົວສອນ ບບຜາວັນ

